

**[Christmas Møller.]**

militerpolitisk Samarbejde, et vist Neutralitetsværnssamarbejde, som man ikke fra nogen Side vilde kunne have noget at sige imod — om det ikke er disse Tanker, der ligger inden for den danske Statsministers Overvejelse? Og man har Lov til at stille det Spørgsmaal til Statsministeren; naar han udtalte sig paa denne Maade om, at der var andre Udveje: er det rigtigt eller er det ikke rigtigt, naar den svenske „Social-Demokraten“ den 11. Marts skrev:

„Lige saa vel som de øvrige nordiske Lande vil Danmark, hvis dets Frihed og Selvstændighed antastes, sætte hele sin Kraft ind paa Landets Forsvar.“

I denne Situation, hvor Svaret fra svensk socialdemokratisk Side har været: Skæbnefællesskab, Tro til det danske Socialdemokrati, spørger jeg: er denne Tro rigtig, eller er den det ikke?

Den Situation, der da foreligger for os her i Danmark og i det høje Ting, er jo den, at vi for vort Vedkommende synes, at Landets Statsminister har forspildt eller næsten forspildt en enestaaende Lejlighed til at gøre sit Land en enestaaende Tjeneste paa det økonomiske og det forsvarspolitiske Omraade.

Vi er jo nødt til at sige Tingene ogsaa paa den Maade, at vi kan jo ikke faa en anden Statsminister lige i Øjeblikket, selv om vi burde have det — saadan er Verden nu engang, at Retfærdigheden hersker ikke —, men jeg har Lov til med den Motivering, jeg her har givet, paa mit Partis Vegne at kræve og forlange af Statsministeren, at han søger, i saa høj Grad det er muligt, at bøde paa de Fejl, han har begaaet.

Jeg tillader mig derfor, efter at have kritiseret Statsministerens Udtalelser og hele Stillingtagen, at sige, at vi skal videre; det danske Samfund, det danske Folk og Norden er interesseret i at faa saa megen Klarhed skabt om alle disse Forhold som overhovedet muligt, og derfor foreslaar vi den danske Regering, at den tager Initiativet til de uforbindende Samtaler imellem Repræsentanter for Regering og Rigsdag paa den økonomiske Politiks Omraade, Samhandelen mellem Landene, og paa det forsvarspolitiske Omraade, som fra ingen Side er blevet afvist. Vi skal ikke angive bestemte Former for, hvorledes dette skal

ske, men vi har Lov til at sige, at det er et Krav, som vil være stærkt i det danske Folk, at en saadan Klarhed skabes efter de Forhold, som Statsministeren har frembragt, og at denne Klarhed skabes hurtigst muligt og bedst muligt.

**Statsministeren (Stauning):** Ja, det har naturligvis ikke forundret mig saa lidt som andre, at man har ønsket at gøre nogle Bemærkninger her i Folketinget i Anledning af den Tale, som unægtelig er blevet mere omtalt, end Taler i Almindelighed bliver det. Naar Pressen i Danmark saa djærvt har ført Angrebet og støttet Angribere andetsteds, var det jo ikke til at undres over, at Sagen ogsaa maatte føres frem her, navnlig efter at tre Partiformænd ved en i usædvanlig Form holdt Angrebsdeklaration havde ført Sagen ogsaa ind paa det almindelige politiske Omraade. Jeg har i og for sig med en vis Forundring, men naturligvis med Glæde, bemærket det ærede Medlem Hr. Brorsens rolige og besindige Ord, som jo ingenlunde stod i noget rimeligt Forhold til Proklamationen, der udgik den 11. Marts, men det kan jo kun glæde mig, hvorimod jeg bemærkede, at det ærede Medlem, der nu sidst talte, søgte at holde Tonen saa nogenlunde.

Til det ærede Medlem, der talte sidst, maa jeg, naar han nu fælder en Dom over en Tale og bruger meget stærke Udtryk om den, sige, at det gælder jo om denne Tale som om andre, at der i det mindste er to, der har Lov til at være med til at bedømme den, og den ene er den, der har holdt den. Det kan ikke være saadan, at det ærede Medlem alene, eventuelt sammen med det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, opkaster sig til Dommer over Taler, som holdes.

Dernæst skal jeg sige, at jeg alene har Ansvar for den Tale. Den har hverken været forebragt det ene eller det andet Sted, bortset fra, at den altsaa er sendt til Pressen en Dag eller to eller tre, før den blev holdt.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om en grov Tone i denne Tale, maa det vel være Stemmen, han tænkte paa, og det indrømmer jeg, at jeg har jo ikke nogen Tenorstemme, det har nu aldrig generet mig hidtil, men ellers var der ingen Grovheder i Talen.

Nu har jeg ikke tænkt mig at fordybe